

РЕШЕНИЕ

№ 1610

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11983** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. Р. С. срещу Решение без номер от 25.07.2023 година, постановено по н. а. х. д. № 2032/2023 година по описа на СРС, 107 състав потвърждаващо Наказателно постановление № 22-4332-014740/05.08.2022 година, издадено от Началник група в СДВР-ОПП, с което последният на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП наложил на Л. С. от [населено място] административни наказания "Глоба" в размер на 2000 лева и постановил лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като СРС неправилно е приложил материалния закон. Счита, че са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като съгласно разпоредбата на чл.5 от Наредба №1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози тест за употреба на наркотични вещества

или техни аналози се извършва само при наличие на външни признаци, поведение или реакция на водачите на МПС, каквито не са установени в конкретния случай. Не е съставен протокол, в който да са описани външните признаци или реакции на водача С., поради което органите на реда са превишили правомощията си и са действали извън границите на делегираната им компетентност, а отказа на водача да бъде изпробван с техническо средство не е неправомерен.

Иска се отмяна на решението и на наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, касаторът- Л. С. редовно и своевременно призван, не се явява, не се представлява.

Ответникът по касация- Началник група в СДВР- ОПП, редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор В. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено, че на 21.07.2022г. около 00.05ч. в [населено място] Р. С. управлява л.а. „О. К.“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица], когато бил спрял за проверка. На жалбоподателя била извършена проба за алкохол, която показала отрицателен резултат, а впоследствие полицейските служители предложили на водача и тест за наркотични вещества или техни аналози, който С. отказал. Бил издаден талон за медицинско изследване № 087407. Въз основа на констатираното, срещу касатора е издаден АУАН за извършено от него нарушение на нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление на дата 05.08.2023 година, с което са наложени административни наказания- глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Легално определение на водач на пътно превозно средство е дадено в разпоредбата на параграф 6, т. 25 от ДР на ЗДВП, според която "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

От анализа на тези правни норми е видно, че санкцията по чл. 174, ал. 3 не е променена и не е налице по-благоприятен закон, който да доведе до отмяна на

наказателното постановление. Нещо повече дори-в нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП са визирани няколко отделни хипотези на извършване на нарушение и е достатъчно да бъде ангажирана административно- наказателната отговорност на нарушителя и дори когато е извършил само едно от визираните в нормата нарушения. Наред с това, в нормата е посочено, че се наказва водач, който откаже да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване, като двете са в условията на алтернативност и законодателят е използвал съюза "или", а не в кумулация и е достатъчно извършването само на едно нарушение/ в конкретната хипотеза- касаторът е санкциониран за отказ да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и е отказал да му бъде извършено медицинско изследване/.

Правилен е изводът на СРС, че от събраните доказателства е безспорно установено на първо място, че касаторът С. е отказал да бъде изпробвана с техническо средство за установяване съдържанието на наркотични или техни аналози "Драг Тест 5000 № 0069" за установяване употребата на алкохол. Нещо повече, видно от докладна записка вместо Л. С. в лечебното заведение се явил за предоставяне на биологичен материал негов приятел А. Д., носейки личната карта на водача С.. т. е. налице е поведение, целящо да не бъде установено действителното положение и факта дали жалбоподателят е шофирал, под влиянието на наркотични вещества.

Неоснователен е доводът на касатора и на неговия процесуален представител, че са нарушени разпоредбите на Наредба № 1, В НАРЕДБА № 1 ОТ 19 Ю. 2017 Г. ЗА РЕДА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ КОНЦЕНТРАЦИЯТА НА АЛКОХОЛ В КРЪВТА И/ИЛИ УПОТРЕБАТА НА НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ ТЕХНИ АНАЛОЗИ. В чл. 1, ал. 3 е посочено, че концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване съответно на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. По аргумент от чл. 2, ал. 1 при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. В чл. 5 на Наредбата е доуточнено, че при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. Резултатът от проверката за употребата на наркотични вещества или техни аналози с тест се попълва в протокол за извършване на проверка за употребата на наркотични вещества или техни аналози, изготвен в три екземпляра по образец съгласно приложение № 2, като първият екземпляр остава за органа, извършил проверката, вторият се прилага към талона за изследване, а третият се предоставя на водача. Контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва- мястото, където да се извърши установяването, срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в

което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи. Крайният срок за явяване на лицето се определя от контролния орган в зависимост от отдалечеността на мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване и възможността за ползване на обществен или друг превоз за отиване до него. Съгласно чл. 15, ал. 7 от Наредбата отказът на лицето да бъде изследвано се отразява от медицинския специалист по чл. 12, ал. 1 в амбулаторния журнал на лечебното заведение и в протокола по чл. 14, ал. 2, като се удостоверява с подписа на изследваното лице.

Определеният в Наредбата срок за явяване в съответното лечебно заведение е с цел да се осигури бързото явяване на лицето за медицинско изследване и най-вече пробата да бъде взета максимално бързо, за да отчете реални резултати, като в случая касаторът не само е отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол, а и не е отишъл до лечебното заведение.

На първо място съдът намира за неоснователен довода за допуснато процесуално нарушение на чл. 5, ал. 1 от Наредба № 1/2017 г., съгласно който при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. Нормата определя критерии за предприемането на проверката (наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози), като преценката за тяхното наличие е изцяло прерогатив на контролните органи, а не на водачите, защото контролните органи са тези, които по смисъла на чл. 165, ал. 1, т. 1 и 7 ЗДвП контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението и извършват превантивна дейност за ограничаване на пътнотранспортните произшествия и последиците от тях. Съгласно ал. 2 на чл. 5 от Наредба № 1 резултатът от проверката за употребата на наркотични вещества или техни аналози с тест се попълва в протокол за извършване на проверка за употребата на наркотични вещества или техни аналози, изготвен в три екземпляра по образец съгласно приложение № 2, като първият екземпляр остава за органа, извършил проверката, вторият се прилага към талона за изследване, а третият се предоставя на водача. Видно от образеца на протокола по Приложение № 2 към чл. 5, ал. 2 от Наредба № 1, в него се вписва състоянието на водача (поведение, реакции и др. външни признаци) по време на проверката. Такъв протокол се изготвя обаче само когато проверка бъде извършена и в него се вписва резултатът от нея. В случая жалбоподателят е отказал извършването на проверка, поради което не се и изисква съставяне на протокол, респективно отразяване на обстоятелствата, станали причина, за да се изиска такава проверка. Контролният орган няма задължение да описва в АУАН конкретния повод за проверката, нито административният орган е длъжен да го посочва в НП. Поради това съдът възприема като напълно неиздържани от правна страна възраженията на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения, тъй като липсвала необходимост по смисъла на чл. 5, ал. 1 от наредбата да му бъде извършвана проверка

за употребата на наркотични вещества и техни аналози.

В тази връзка, в чл. 58, ал. 1, т. 3 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, се сочи че служителят, назначен в наряд за контрол на пътното движение, спира водачите на ППС за проверка, когато начинът на движение и поведение поражда съмнения към водача на МПС за преумора, употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Преценката дали на конкретния водач да бъде извършена проверка за употребата на наркотични вещества или не е предоставена изцяло в правомощията на контролните органи и тя не подлежи на съдебен контрол в настоящото производство. За нарушение на изискването за нейното извършване, когато такава е била наложителна предвид посочените критерии (начин на шофиране, поведение, реакции на лицето), съответните държавни служители от МВР биха носили дисциплинарна отговорност. Адресати на предвиденото в чл. 5, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. и Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. задължение са именно контролните органи, а не водачите, които не могат да извличат от цитираните разпоредби основания за неизвършване на проверка по причини, че тяхното поведение или реакции не са дали повод за такава. Външните признаци са индивидуални и преценката на контролните органи в конкретния случай е била и правилна при това, доколкото е налице изричен отказ за проверка с техническо средство и отсъства информация за проведено медицинско изследване по реда на цитираната наредба. Способът за опровергаване на фактическото основание за издаване на АУАН и НП – отказ от проверка с техническото средство е провеждане на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, резултатът от което да е отсъствие на наркотични вещества или техни аналози, при издаден талон за изследване. В случая това не е сторено от касатора.

Правилен е изводът на СРС, че нарушението е доказано по несъмнен начин, което сочи на правилно ангажирана административно-наказателна отговорност на касатора. След като нарушението е доказано, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за извършването и е наложил санкции-лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца/ което е равнозначно на 2 години и глоба в размер на 2000 лева- в границите на закона/ при съобразяване с обстоятелството, че санкцията е с изрично установен размер/ определена е в абсолютен размер. Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение, и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила в обжалваната част, а предявената срещу него жалба – отхвърлена.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил

претенция за разноси и не е представяван от юрисконсулт.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и ал. 3 АПК, Административен съд София- град, 13 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 25.07.2023 година, постановено по н. а. х. д. № 2032/2023 година по описа на СРС, 107 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.